

Finale.

—o—

Vilko Mazi.

—o—

Napojili so se in nasitili, nagle-
dali so se in načudili lepoti kraja,
vse po tistem redu, ki ga je terjal
profesor in potlej so vstali od miz
in se izgubili v mrak. To je bil res-
ničen konec klavernega izleta,
prisiljen in suhoparen, da se Bo-
gu smili. Študentje so natihoma
proklinali filistrskega profesorja,
ali nobeden se ni upal tudi na
zumaj pokazati svojo veliko nevo-
ljo. Bilo je koncem leta, ob času
profesorskih maščevanj in zato se
je raje vsak žrtvoval, nego bi se
odtegnil izletu, dasi se je dalo že
v naprej soditi, kako izjavljena
in dolgočasna bo vsa stvar.

Gruča študentov se je počasi
vrátila proti želesni postajici.
Profesor se je tupatam opotekel,
nekoliko okajan, nekaj pa sta bila
njegovemu optekanju kriva tudi slaba z robatin kamenjem
posejana pot in mrak. Tako se je
zgodilo, da ga je zadela veja v o-
brazu. Odletel mu je ščipalnik in
se razsul na kamenju. Ker ni imel
več drugega in je zelo slab videl,
morala sta ga prijeti dva študenta
pod pazuhi ter ga cijaziti na
kolodvor.

To se je zdela ugodna prilika
študentom Strnadu in Pijavki,
da sta se izgubila za grmovjem
in se vrnili v vas.

"Lepa komedija je to. Na po-
staji bo kaj smeha, ko ga privle-
čejo!" je tlesknik budomuški Str-
nad, ko sta bila že dovolj daleč od
tovarišev. Pijavka se ni zmenil za
besede, kakor bi jih ne bil slišal.
Molče in zamišljeno je stopal pro-
ti vasi. Strnad pa je govoril za-
dovoljno dalje:

"Zdaj bova imela šele izlet, iz-
let, da bo kaj prida. Kaj boš s fi-
listrom: vleče te na izlet, pa ti je,
kakor bi te peljal na vislice. No,
ali ni res tako, preljuba moja 'pi-
javka'?" — Pa ne zameri: glej,
razpoložen sem, da še ne kmalu
tako.... Ali ti si nekam moder-
dan; to ni tvoja navada. — Pa
ne, hm — pa ne, da si se zaljubil
v krmejovo-hčer! — Pri zlodju!

Pijavka je tudi sedaj molčal.
"Torej se je vendar zatelebal,"
je sodil na tihem Strnad, ki ni ho-
tel več nadlegovati tovariša. "O-
bog se usmilj, spet ne bo miru ne-
kaj mesecev, če se je hudir vjel v
njene oči. Noč in dan bo samo Fani.
Fani in Fani. Prokleta ženska,

kako ti obsedi človeka. Na, tako
vesel fant je bil zdaj nekaj časa,
zdaj pa že vidim, da ne bo ni več
ž njim." Tako je govoril Strnad,
ki je poznal tovariša, kakor hitro
se je dal upreči v ljubezenski ju-
ren. Poznal ga je tudi, kako z
velikim plamenom vzljubi, toda s
plamenom, ki se prav naglo ugrev-
ne v pozabnost. Neznana pa mu
tudi ni bila njegova občutljivost
v takih urah in dasi je bil prija-
telj nepritajenih besed, je vendar
potiskal v dušo prave besede in
govoril je potem samo z jezikom.

Bila sta že blizu prvih hiš.
"Tak povej mi vendar, kaj ti
je, prijatelj, da ne črnes? Mor-
da ti pa ni prav, da sva se vrnila,
ali kaj?"

"To ne, dragi moj, ali...."
"Ali — zaljubil si se, kaj ne?"
"Recimo — Fani je krasno de-
kletec."

"To se pravi, da si se zatelebal
vanjo. Pa saj mi to lahko pripo-
znam." —

"Recimo — da!" Ta "da" je
vskliknil v blaženi zadregi. "No
in kako ti sodiš o njej?"

"Hm, prijazen deklič, toda vsa-
ke oči po svoje gledajo."

"Ali me misliš žaliti, Strnad?"

"Bog varuj! Povedal sem ti
resnico. Vsak človek ima svoj o-
kus. Meni vsaj se zdi ta uredba či-
sto pametna, kajti če bi imeli vsi
ljudje enak okus ter s tem enakim
okusom oboževali samo eno žensko,
vnela bi se hujša vojska kot na
Katalonskem polju, da, to bi
bila svetovna vojska, kajti milio-
janske žrtve bi popadale....."

Sicer pa sem ti rekel že prej, da
sem nočoj izredno razpoložen, to
je, govorim menda, da je krajši
pot, ali žaliti te ne mislim."

Prišla sta v vas. Prijazno je si-
jala luč iz krme in jima razsvet-
ljevala pot, zakaj ko sta stopila v
vas, je bila že trda tema.

Pijavka je odprl vrat. Žive du-
še ni bilo v sobi razun Fani, ki je
sedaj sedela pri mašini in čitala.
Ko sta se pokazala študenta, se je
nehote nasmejala vzhodenosti.

Sedla sta za veliko javorjevo
mizo v koton, in ko je odšla Fani
v klet se je namuznil Strnad sko-
ro šepečata.

"Medpotom, sem jaz govoril,
zdaš daj pa ti. Dobro se drži, de-
kle je zares prijazno."

Poznalo se mu je, da je govoril
neokrito, ali Pijavka tega ni opa-
zila. Njega so pobožale te besede,
zadovoljno je mežnikil in ves o-
braz mu je objel srečen nasme-
ljan.

Fani se je vrnila, postavila je
pred študenta liter in tri kozarice,
kakor je velel Pijavka, ki se mu
je zdaj razvezal jezik. Zagrnila je
okna in sedla poleg Pijavke.

Dekletu bi bil prisodil kakih
sedemnajst let. Niti v kretnjah,
niti v besedah in ne na plemenitih
potezah njenega polnega obraza
se ni mogel zasedeti z luhka, da je to běh kmečkega krčmarja.
Poznalo se ji je, da je bila skrbno
vzgojena in izobražena. Prav tako
je bila že na prvi pogled lahko
brati v njenih živih očeh, da ji ni
tuja umetnost, uklepati v mrežo
ljubezni moška sreca.

Študenta sta se bila predstavila.
Ker je bila Pijavki nerodno, izdajati
svoj okorni priimek, predstavil se je bil pod pseudonimom Prostovlja Prostran. Strnad pa je zagodel s svojim pi-
janim glasom, že Pijavka samo ta-
krat prekinil z govorjenjem, ka-
dar ga je Strnad pozval, naj pije-
ta. Slikal je tovarišu udobnosti
življenja, ki bi jih takole de-
ležen, ko bi postal kdaj v tem pa-
radižu veleugleden posestnik, čež
čas morda župan in napsled še
morda državni poslanec. In vse te
časti, vse zasluge bi daroval samo
Fani, svoji ljubki, "nezasluženi
ženki". "Ah, dragi moj," je v-
zliknil ves zavzet, "to bi bilo mo-
je izveličanje! V mraku bi slone-
la Fani pri odprtrem oknu in ta-
krat bi ji improviziral najlepše
verze, o poslavljajočih se senčah,
o umirajočih zvokih sred polja ..
Poslušala bi me, kakor so poslu-
šali zadivljeni Rimeč Bernadra
Accoltija, kadar je improviziral
na formu."

"Pijava, pijava," je zamrmral
Strnad, ki ni bil nič kaj dovzet
za poezijo, da bi Pijavka nehal sa-
njati. "Ali kaj je vendar gospoda vr-
nilo?" je radovedno vprašala Fani.

"Vrnilo — menda sama ne ve-
va, kaj. Izgubila sva se od družbe
in — vrnila sva se." Tako je v
zadregi jecljal Strnad. Tako ne-
rodne besede morda še nikdar ni-
so ostavile njegovih ust in skoro,
da se jih je sramoval. Očividno
je, da bi elabila, ko ga je rešil iz te
zadrege Pijavka, ki je sproljal svo-
jo pesniško zgovernost.

"Težko se je pač ločiti od kra-
ja, ki se človeku okrepa s svojo
ljubkoštjo. In tak kraj je ta-
vaš domači kraj, gospodična. Ah,
skoro da vas zavidam zanj."

"Morda pretiravate, gospod
Prostran, morda celo namenoma,"
je rešil Pijavko.

"Nikakor ne pretiravam, go-
spodična. Nasprotno, govorim isto
iz sreca, če tako sodim vaš rojstni
kraj. Resnično lep je. Na mnogi
lepi zemlji so se mi že pasle oči,
ali nikjer se še ni poreklo hrepe-
nenje: sin moj, ne romaj več dalje
ustaviti se, glej in uživaj, zakaj pri-
nisi so te koraki v paradiž."

Fani še ni bilo nazaj. Ko so se
spet odprla vrata, pogledal je Pi-
javko z zamaknjencem nasmehom
proti njim, ali v tistem hipu ga je
skremžila začudenje, zakaj priz-
bala se je v sobo krčmarica.

"O, dober večer, mamica!" je
pozdravljil Pijavka jecljaje. Vi-
dele so mu je, da se skuša kazati
trenzega, ali oči so se mu zibale,
oči, ta prokleti alkoholometer.
"Tako se nama dopada tu pri vas,
da sva se morala vrniti.... To-
da kam ste dati gospodično Fani,
da je ni več nazaj!"

"Fani pa je odšla že spančkat,"
je dejala krčmarica s tisto ponosno
nežnostjo, s kakoršno govorje
vobčo bogate kmetiške materje o
svojih hčerah, na katere so ponos-
no zavoljo lepote in izobražbe in
v njihovih glasovih. Kričal je
v tem kričanju se je Strnad
zunaj na polju vrlo zabaval. Čim-
bolj je ternal in plakal Pijavka, tem
večje je bilo njegov veselje. Smejal
se je tako od sreca, da se ni mogel
vstaviti. Da bi ga čul Pi-
javka, težko da bi mu ne bil za-
meril.

Kar naenkrat se je začulo iz va-
si divje prdušanje, nekje v temi
se so jeli lomiti koli.

"Zdaj boš pa vraga videl!" je
siknil Strnad resno in se potuhil
no nežnostjo, s kakoršno govorje
vobčo bogate kmetiške materje o
svojih hčerah, na katere so ponos-
no zavoljo lepote in izobražbe in
v njihovih glasovih. Kričal je
v tem kričanju se je Strnad
zunaj na polju vrlo zabaval. Čim-
bolj je ternal in plakal Pijavka, tem
večje je bilo njegov veselje. Smejal
se je tako od sreca, da se ni mogel
vstaviti. Da bi ga čul Pi-
javka, težko da bi mu ne bil za-
meril.

"Dolgo ni bilo več nobenega gle-
su. Pijavke ni bilo od nikjer i

Strnad je bil že v resni skrbi, da
ga je besna tolpa ubila. Že ga je
jelo stiskati kesanje: "Glej, Str-
nad, ti boš izplačal vso twojo ne-
umnost. Kaj te je skrušjava odtri-
gal do tovarišev! Mar bi se bil z
njimi vrnil. Če si se ved in dolgo-
časil, pa bi se bil še na povratku

... Tristo strel, če so ga ubili,
potlej se ne vrneš več med ljudi.
Zapri te bodo in zbgom eks-
istenc! Lep finale izleta bo to!
Ha!"

Prokleta "pijavka"! je zarenčal
na ves glas od jeze.

"Kaj me kolneš, Strnad!" se je
oglasilo iz noči.

"Ja, kaj si še živ?" je z burno
kompromisno zavzel Strnad tja, odkoder
je zaslišal tiste besede.

"Se malo!"

"Ali cel več nisi menda. — O,
ti 'pijavka' pijavkasta, v kake
skrbi si me bil že zavoljal! Da te
je sam hudir nesel nazaj. Saj sem
ti branil, pa bi me bil ubogal...."

"Nehaj že vendar, nehaj! Kaj
se razburjaš, saj se ni svet porušil
za to!" je jecljal Pijavka, ko se
je zavzel obraz v blaženosti.

"Zdi se mi, gospodična, da si
ne mislite, kako vdana prijatelja
iva si s tovarišem Strnadom. Od-
kar sva studenta, se poznavata, po-
znamo se, kakor bi videle, najini
duši razgrnjeni na dlani. Tudi
med prijatelji večni pride
maršikdaj do kritičnega trenutka
ali bači ti trenutki okrepe moč pri-
jateljstva. Pregovor pravi, da se
zlasti v ognju čisti. Resnica je to.
Dragi Strnad! V znak najinega
neomajanjega prijateljstva izpijiva
ta kozarec nama na zdravje. Iz-
prazniva ga do dua!"

Ko so spet stali kozareci na mizi,
se je oglasil Pijavka, ki se mu je
z nova zasvetil obraz v blaženosti.

"Zdi se mi, gospodična, da si
ne mislite, kako vdana prijatelja
iva si s tovarišem Strnadom. Od-
kar sva studenta, se poznavata, po-
znamo se, kakor bi videle, najini
duši razgrnjeni na dlani. Tudi
med prijatelji večni pride
maršikdaj do kritičnega trenutka
ali bači ti trenutki okrepe moč pri-
jateljstva. Pregovor pravi, da se
zlasti v ognju čisti. Resnica je to.
Dragi Strnad! V znak najinega
neomajanjega prijateljstva izpijiva
ta kozarec nama na zdravje. Iz-
prazniva ga do dua!"

Ko so spet stali kozareci na mizi,
se je oglasil Pijavka, ki se mu je
z nova zasvetil obraz v blaženosti.

"Zdi se mi, gospodična, da si
ne mislite, kako vdana prijatelja
iva si s tovarišem Strnadom. Od-
kar sva studenta, se poznavata, po-
znamo se, kakor bi videle, najini
duši razgrnjeni na dlani. Tudi
med prijatelji večni pride
maršikdaj do kritičnega trenutka
ali bači ti trenutki okrepe moč pri-
jateljstva. Pregovor pravi, da se
zlasti v ognju čisti. Resnica je to.
Dragi Strnad! V znak najinega
neomajanjega prijateljstva izpijiva
ta kozarec nama na zdravje. Iz-
prazniva ga do dua!"

Ko sta pila, je Fani mislila:
"Čudna človeka. Psijeta se, pisa-
ne s gledata in obenem obnav-

ljata prijateljsko vez. Cudno pri-
jateljstvo to — —"

V tem času se je odprla stenska
linia iz kuhinje in prikazal se je
starikav obraz ter zaklicil: "Fa-
ni!"

Fani je odšla.

Zdaj sta bila nekaj časa študenta
sama. Obzira sta bila že znatno vi-
njena, zakaj vino je bilo močno
v abvabu. Medtem ko je Strnad
le tupatam zagodnjal s svojim pi-
janim glasom, že Pijavka samo ta-
krat prekinil z govorjenjem, ka-
dar ga je Strnad pozval, naj pije-
ta. Slikal je tovarišu udobnosti
življenja, ki bi jih takole de-
ležen, ko bi postal kdaj v tem pa-
radižu veleugleden posestnik, čež
čas morda župan in napsled še
morda državni poslanec. In vse te
časti, vse zasluge bi daroval samo
Fani, svoji ljubki, "nezasluženi
ženki". "Ah, dragi moj," je v-
zliknil ves zavzet, "to bi bilo mo-
je izveličanje! V mraku bi slone-
la Fani pri odprtrem oknu in ta-
krat bi ji improviziral najlepše
verze, o poslavljajočih se senčah,
o umirajočih zvokih sred polja ..
Poslušala bi me, kakor so poslu-
šali zadivljeni Rimeč Bernadra
Accoltija, kadar je improviziral
na formu."

Dolgo se je tako zavzel Strnad,

da ga ni mogoče pridobiti za pod-
niknico, se je odločil:

"Grem pa sam. Strnad, ti me pa-
počakaj; kmalu se vrnem."

"Dobro, počakam te že, samo

glej, da ne zamudiva, vlaka."

Pijavka se je izgubil v vas. Str-
nad je počas stopal

Zadnja ura v Pompejih.

Bilo je dne 24. avgusta leta 79. po Kristusovem rojstvu. Cvetoci vrtovi v bajni Kampaniji na podnožju Vezuva so zareli v ljudi pripeki, ptičice so ljubko prepevale bujnih pomarančnih vejah.

Meščani iz Pompeja so vrveli po ulicah in delo se je, da se prav nič ne zmenjo za neznosno pripeko.

Bil je svečan dan.

Kaj Fufcij je priedel v svoji hiši gladiatorske igre, kjer je moral izgubiti življenje tisoč sužnjev za pusto naslado razuzdani Rimljani.

Po neki ulici sta se šetala dva mladeniča, oblečena v belo togo, ki je bilo obšita s širokim skrastastim robom. Njuna učitelj je bil odet v surovo haljo ter je nosil v roki pisali in ploščico s pergamentom. Pod vratom je imel želen obroč, na katerem je stalno napisano:

"Suženj Kaja Fufecija Panse"

Mlašji učence Celso spregovoril: "Odkod ti, dragi Teofil, veš, za te mnoge skrivne stvari? Kaj si bil prej preden te je kupil moj oče za 800 sesterev?"

Teofil odgovoril:

"Bil sem svoboden mož, po rodu Grk."

Licinj vpraša otroče:

"Kaj vaši bogovi ne morejo vas ubraniti pred sužnostjo?"

Teofil se razvname:

"Dragi Licinj, prosim te, ne govorji neumnosti, ti dobro veš, da mi kristjani verujemo samo v enega Boga. Ne sedaj pa prihaja semkaj vajin oče, pripovedujta mi rajše o čem drugem!"

Mali se ni hotel pomiriti, pa je Celso dalje razkazal:

"V tem razgovoru so dospeli do dolge, četverodestropne palače, koje vhod sta krasila dva korintskia stolpa s fino izrezanimi glavama. Pri vstopi v palaču sta dečka pazila, da sta čvrsto stopila s petami na prag, dočini se Teofil ni najmanje zmenil za ta predsedek.

Licinj je pristavljal:

"Teofil, ti nisi krepko stopil s petami na prag palače, glej, da se ti danes ne zgoditi kaj usodnega."

Teofil se je sladko nasmejal na to naivno opombo.

Končno so stopili v razkošen, z mozaikom okrašen hodnik.

Papiga je zakričala: "Salve", (Pozdravljen), globoko sta se prisklonila dvema domaćima bogovoma, ki sta stala pri vhodu na podstavku, dva sužnja sta jih spremila v sobe.

Teofil je odšel takoj v knjižnico, odločivši ondi pergament, je vzel omot, v katerem so bile Homerjeve pesmi, in odšel je na vrt, da se naslaja pod lavorjevimi drevesom nad verzi z večno slavo ovančanega starega Homerja. Tako se je zatopil v sladko pesniško motrivanje, da ni čul sužnja, ki ga je klical na ven glas.

Nazadnje je stopil k njemu suženj in ga prijet za ramo:

"Najboljše je biti dandanes za učitelja, ta se more zatopiti v čitanje, pa se ne briga za nobeno resno delo in dolžnost. Spoštovan je poklic učitelja, v resnicu te zavidi!"

Teofil reče:

"In kdo me kliče!"

Suženj odvrne:

"Stirkrat sem te klical, in nisi me odzval. Kaj Fufcij te kliče. Pojd takoj!"

Teofil je vstal in odšel v soho.

Kaj Fufcij se je leno pretegal na počivalniku iz rdečega žameta pri trinožni mramorni mizi, okrog katere sta sedela njegova sini Celso in Licinj.

Kaj Fufcij je bil velik obožvatev Epikura, pa se je slepo držal njegovega načela: "Vživaj vse slasti tega sveta, da si ne hoči nečesar pritrgal!" Za znanost in umetnost se ni dosti brigal, samo last po telesnom vživanju je prevezla um in srce tega mehkužnega Rimljana.

Njegove razkošne gostije so bile na glasu v Pompejih. V istem času je bilo znano, da je dal kuhanju izplutiši jezik, da ne bi bil pred svojim gospodarjem pokusil jedi. Pri mizi je moral imeti suženj želesno masko, da ne bi s svojim suženjnim dihom okužil jedi. Pri gostiji je bilo vedno dovolj plesalk, tudi borilev in manjkalo, ki so se morali med lukulsko pojedino med seboj horiti, dokler niso poškropili tal s svojo rdečo, servilno krvjo.

Teofil je hotel stopiti h gospodaru, a ta mu je dal znamenje, naj ostane na svojem mestu.

Prezirljivo ga je pogledal, kar kor bi hotel reči:

"Odstopi od mene, ti nečisti stvor; jaz sem ponosen Rimjan, a ti suženj, slabši od živine!"

Teofil je otrpnil, čakajoč pri vratih na ostro izjavu svojega gospodarja:

"Suženj," zaškrplje Kaj z zombi, "čemur vodiš mojo deco po mestu, da se parita v neznotni vročini. Kaj pa blebataš z njima cel dan?"

Teofil odvrne trepetaje:

"Gospod, delam to, kar mi ti zapoveduješ."

Gospodar nadaljuje ostreje:

"Vem dobro, da učiš moja otroka, čitat in pisati, zato sem te tudi kupil. A ēuem tudi, da kvasi Celsu o nekem Bogu, katerega mi ne poznamo, in ga tudi mi Rimljani nikdar ne bomo. Ti molčiš na to? Dalje ne muči ju v Ezopovinom basnimi, s pesnimi slepega Homerja in šantovega Tirteja. Čemu obtežuješ spomin s temi budalostmi? Dovolj je, da se seznamita s pastirskimi pesmimi Virgilija, z Ovidom in zlatimi nauki božanskega Epikura. Hočem, da bodaš vsak dan pri moji mizi, da ju sam poučenjem o pravi modrosti. Ce je pričneš učiti po mojih načelih, te čaka kmalu svoboda. Ida!"

Teofil odgovoril:

"Bil sem svoboden mož, po rodu Grk."

Licinj vpraša otroče:

"Kaj vaši bogovi ne morejo vas ubraniti pred sužnostjo?"

Teofil se razvname:

"Dragi Licinj, prosim te, ne govorji neumnosti, ti dobro veš, da mi kristjani verujemo samo v enega Boga. Ne sedaj pa prihaja semkaj vajin oče, pripovedujta mi rajše o čem drugem!"

Mali se ni hotel pomiriti, pa je Celso dalje razkazal:

"V tem razgovoru so dospeli do dolge, četverodestropne palače, koje vhod sta krasila dva korintskia stolpa s fino izrezanimi glavama. Pri vstopi v palaču sta dečka pazila, da sta čvrsto stopila s petami na prag, dočini se Teofil ni najmanje zmenil za ta predsedek.

Licinj je pristavljal:

"Teofil, ti nisi krepko stopil s petami na prag palače, glej, da se ti danes ne zgoditi kaj usodnega."

Teofil se je sladko nasmejal na to naivno opombo.

Končno so stopili v razkošen, z mozaikom okrašen hodnik.

Papiga je zakričala: "Salve", (Pozdravljen), globoko sta se prisklonila dvema domaćima bogovoma, ki sta stala pri vhodu na podstavku, dva sužnja sta jih spremila v sobe.

Teofil je odšel takoj v knjižnico, odločivši ondi pergament, je vzel omot, v katerem so bile Homerjeve pesmi, in odšel je na vrt, da se naslaja pod lavorjevimi drevesom nad verzi z večno slavo ovančanega starega Homerja. Tako se je zatopil v sladko pesniško motrivanje, da ni čul sužnja, ki ga je klical na ven glas.

Nazadnje je stopil k njemu suženj in ga prijet za ramo:

"Najboljše je biti dandanes za učitelja, ta se more zatopiti v čitanje, pa se ne briga za nobeno resno delo in dolžnost. Spoštovan je poklic učitelja, v resnicu te zavidi!"

Teofil reče:

"In kdo me kliče!"

Suženj odvrne:

"Stirkrat sem te klical, in nisi me odzval. Kaj Fufcij te kliče. Pojd takoj!"

Teofil je vstal in odšel v soho.

Kaj Fufcij se je leno pretegal na počivalniku iz rdečega žameta pri trinožni mramorni mizi, okrog katere sta sedela njegova sini Celso in Licinj.

Kaj Fufcij je bil velik obožvatev Epikura, pa se je slepo držal njegovega načela: "Vživaj vse slasti tega sveta, da si ne hoči nečesar pritrgal!" Za znanost in umetnost se ni dosti brigal, samo last po telesnom vživanju je prevezla um in srce tega mehkužnega Rimljana.

Njegove razkošne gostije so bile na glasu v Pompejih. V istem času je bilo znano, da je dal kuhanju izplutiši jezik, da ne bi bil pred svojim gospodarjem pokusil jedi. Pri mizi je moral imeti suženj želesno masko, da ne bi s svojim suženjnim dihom okužil jedi. Pri gostiji je bilo vedno dovolj plesalk, tudi borilev in manjkalo, ki so se morali med lukulsko pojedino med seboj horiti, dokler niso poškropili tal s svojo rdečo, servilno krvjo.

Teofil je hotel stopiti h gospodaru, a ta mu je dal znamenje, naj ostane na svojem mestu.

Prezirljivo ga je pogledal, kar kor bi hotel reči:

"Odstopi od mene, ti nečisti stvor; jaz sem ponosen Rimjan, a ti suženj, slabši od živine!"

Teofil je otrpnil, čakajoč pri vratih na ostro izjavu svojega gospodarja:

"Suženj," zaškrplje Kaj z zombi, "čemur vodiš mojo deco po mestu, da se parita v neznotni vročini. Kaj pa blebataš z njima cel dan?"

Teofil odvrne trepetaje:

"Gospod, delam to, kar mi ti zapoveduješ."

Gospodar nadaljuje ostreje:

"Vem dobro, da učiš moja otroka, čitat in pisati, zato sem te tudi kupil. A ēuem tudi, da kvasi Celsu o nekem Bogu, katerega mi ne poznamo, in ga tudi mi Rimljani nikdar ne bomo. Ti molčiš na to? Dalje ne muči ju v Ezopovinom basnimi, s pesnimi slepega Homerja in šantovega Tirteja. Čemu obtežuješ spomin s temi budalostmi? Dovolj je, da se seznamita s pastirskimi pesmimi Virgilija, z Ovidom in zlatimi nauki božanskega Epikura. Hočem, da bodaš vsak dan pri moji mizi, da ju sam poučenjem o pravi modrosti. Ce je pričneš učiti po mojih načelih, te čaka kmalu svoboda. Ida!"

Teofil odgovoril:

"Bil sem svoboden mož, po rodu Grk."

Licinj vpraša otroče:

"Kaj vaši bogovi ne morejo vas ubraniti pred sužnostjo?"

Teofil se razvname:

"Dragi Licinj, prosim te, ne govorji neumnosti, ti dobro veš, da mi kristjani verujemo samo v enega Boga. Ne sedaj pa prihaja semkaj vajin oče, pripovedujta mi rajše o čem drugem!"

Mali se ni hotel pomiriti, pa je Celso dalje razkazal:

"V tem razgovoru so dospeli do dolge, četverodestropne palače, koje vhod sta krasila dva korintskia stolpa s fino izrezanimi glavama. Pri vstopi v palaču sta dečka pazila, da sta čvrsto stopila s petami na prag, dočini se Teofil ni najmanje zmenil za ta predsedek.

Licinj je pristavljal:

"Teofil, ti nisi krepko stopil s petami na prag palače, glej, da se ti danes ne zgoditi kaj usodnega."

Teofil se razvname:

"Dragi Licinj, prosim te, ne govorji neumnosti, ti dobro veš, da mi kristjani verujemo samo v enega Boga. Ne sedaj pa prihaja semkaj vajin oče, pripovedujta mi rajše o čem drugem!"

Mali se ni hotel pomiriti, pa je Celso dalje razkazal:

"V tem razgovoru so dospeli do dolge, četverodestropne palače, koje vhod sta krasila dva korintskia stolpa s fino izrezanimi glavama. Pri vstopi v palaču sta dečka pazila, da sta čvrsto stopila s petami na prag, dočini se Teofil ni najmanje zmenil za ta predsedek.

Licinj je pristavljal:

"Teofil, ti nisi krepko stopil s petami na prag palače, glej, da se ti danes ne zgoditi kaj usodnega."

Teofil se razvname:

"Dragi Licinj, prosim te, ne govorji neumnosti, ti dobro veš, da mi kristjani verujemo samo v enega Boga. Ne sedaj pa prihaja semkaj vajin oče, pripovedujta mi rajše o čem drugem!"

Mali se ni hotel pomiriti, pa je Celso dalje razkazal:

"V tem razgovoru so dospeli do dolge, četverodestropne palače, koje vhod sta krasila dva korintskia stolpa s fino izrezanimi glavama. Pri vstopi v palaču sta dečka pazila, da sta čvrsto stopila s petami na prag, dočini se Teofil ni najmanje zmenil za ta predsedek.

Licinj je pristavljal:

"Teofil, ti nisi krepko stopil s petami na prag palače, glej, da se ti danes ne zgoditi kaj usodnega."

Teofil se razvname:

"Dragi Licinj, prosim te, ne govorji neumnosti, ti dobro veš, da mi kristjani verujemo samo v enega Boga. Ne sedaj pa prihaja semkaj vajin oče, pripovedujta mi rajše o čem drugem!"

Mali se ni hotel pomiriti, pa je Celso dalje razkazal:

"V tem razgovoru so dospeli do dolge, četverodestropne palače, koje vhod sta krasila dva korintskia stolpa s fino izrezanimi glavama. Pri vstopi v palaču sta dečka pazila, da sta čvrsto stopila s petami na prag, dočini se Teofil ni najmanje zmenil za ta predsedek.

Licinj je pristavljal:

"Teofil, ti nisi krepko stopil s petami na prag palače, glej, da se ti danes ne zgoditi kaj usodnega."

Teofil se razvname:

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovene Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

JANKO PLESKO, Secretary.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.Za celo leto velja list za Ameriko in
Canad... \$3.00

pol leta... 1.50

leta za mesto New York... 4.00

pol leta za mesto New York... 2.00

Evropa za vse leta... 4.50

" pol leta... 2.50

" cetrta leta... 1.75

" GLAS NARODA" izhaja vsak dan in
izvzemski nedelj in praznik.**"GLAS NARODA"**

("Voice of the People")

issued every day, except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisni brez podpisu in osobnosti se ne
natisnejo.Denar naj se blagovoli pošiljati po —
Money Order.Pri spremembni kraju naročnikov
prosim, da se nam tudi prejmejo
bivališčna naznani, da hitreje najde
naslovnik.Dopisom in pošiljatvam naredite ta na-
slov:**"GLAS NARODA"**

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION OF
MEMBERSHIP LABEL
FOR THE LANGUAGE NEWSPAPERS**Koncem tedna.**

V raznih ameriških mestih so nastavili "uradne kokete", ki imajo naloge se sprehajati po mestnih ulicah in izročiti vsakega možkega policiji, ki bi se proti njim na kak način nespodobno vedel. Seveda so te uradnice lepe, zelo mlade dame. V Ameriki je res vse mogoče.

V Chicago je nek pobožnik čutil potrebo ustanoviti novo versko sektu, ki jo imenuje: Katoliško apostolsko cerkev božjo. Mož je menda prišel do prepričanja da vera nese.

Dva sedemletna Italijančka sta napadla enakostarega tovariša in mu s silo zvila dolar. Mladi črnorokarji.

Evropa je zelo nervozna. Pravijo, da ima Afrikanitis.

Kdo vlada v Združenih državah? Taft & Brothers.

Nek trgovce je izgubil osem tipkarjev, ker so se pomozile. Da bi deveta ostala pri njem, jo je poročil. Ta pa se je dala od njega ločiti.

Predsednik zveze tovarnarjev Kirby mi je dejal, da organizirano delavstvo ne spoštuje zakonov. V hiši obveščena ne govorijo o vrvi.

V Nashville je neka žena v gledališču ustrelila ljubimko svojega moža, ki je sedela poleg njega. Na moža ni streljala. Uželjena žena je že vedela, na kateri strani je krivda.

Nekateri se jezje, da si zrakoplovevi s poleti služijo denarje.

Moj Bog, zrakoplovev pač lahko živi v zraku, ali od zraka ne more živeti.

Osemnajstdesetni starec hvali Boga, da je po sedmih letih vendar enkrat našel zavetja — v ubožnic.

VABILO
k
VELIKI PLESNI VESELICI,

katero priredi

drustvo Pomočnik št. 2 S. D. P. Z.

v Johnstown, Pa.

v soboto dne 23. septembra t. l.

v dvorani društva Triglav.

Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopina za može \$1.00, dame so vstopnine proste. Pivo prost.

Tem potom vladajo vabimo vse rojake in rojakinje v okolici Johnstowna, ter vsa slovenska društva, da se tudi veselice mnogočeno udeležiti blagovolijo. Za hladno in sveže pivo, dober prigrizek ter dobro gôdbo skrbel bo.

Kratno se pa opozarja vse člane našega društva na to, da bode moral vsakdo, ki brez opravičevanja, vzroka izstane, plačati v društveno blagajno 50 centov.

Josip Glavač, tajnik.

Najnovejše vesti.

—

Generalni poštni upravitelj Hitchcock je odredil, da bodo med mednarodno zrakoplovno tekmo na letališču v Nassau Boulevard, L. I., s zrakoplovni prenali pošto z letališča v Brooklynu.

Konferenca guvernerjev v Spring Lake, N. J., je bila včeraj zaključena.

Komisija za javne obrate v New Yorku hoče Interborough Rapid Transit družbo prisiliti, da ob največjem navalju občinstva na nadcestne železnicne postavi promet po voz.

John D. Rockefeller, ml., je bil včeraj v smrtni nevarnosti. Ko je nadzoroval delavce pri stavbi na Poetone Hills, se je vtregala vrv, s katero so divljini železne tramove kvišku. En delavec je bil na mestu usmrten, štirje drugi pa teško ranjeni. Mladi Rockefeller se je rešil s skokom.

Katoliška cerkev bo razveljavila zakon operne pevke Eme Eames in Emilio de Gorgoza, ker je bil Gorgoza že poprej oženjen in je ločen od žene.

Lastnik premogovnih jam v Colaradu David H. Moffat je zapustil \$14 550,304.

John D. Rockefeller si bo dal zgraditi na 54. zapadni cesti blizu pletevene nove palajoči.

V Charlotte, N. C., je bilo pet oseb aretovanih, ki so na sumu, da so zatrivali smrt 17letne deklej Myrtle Hawkins iz Hendersonville.

Na Harrimanovih železnicah je kriza akutna. Vsak čas pričakuje, da je izbruhne štrajk železniških delavev.

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Potem takem so vsa glavna zborovanja le komedije in nepotrebitno trošenje novicev.

Nikakor nisem zoper g. predsedniku osebno, dobro ga poznam in tudi čisljam, ali v teh samootlastnih zadavah nikakor ne, ker je 12,000 članov in samo jeden predsednik, in ta je izvoljen od večine in se imata ravnati po volji večine. Ne velja dandanes več posvetni prislovje "Vox populi, vox dei", ali v takih zadavah se je pač spominjati onega, kateri plačuje!

Predbacivala se je tajniku plača, plačilo za ure čez čas in bilanca. Ta predbacivanja niso bila utemeljena. Tajnik pri K. S. K. Jednote ima zelo veliko dela in smuo bi trdil, da ga ne zdela vedno v osnih urah; osemurno delo pa je naporno pri pisavi in računanju; zato mu ne smemo zamerniti, ako je računal ure čez njen čas. Tajnik mora biti duša društva ali organizacije, on mora za vse vedeti in uredovati ter predsednika poučevati o razmerjih. Ako se pa smatra izvoljenega tajnika za plačanega hlapca, so pa to kriva pota. Ni pravilno očitvanje tajniku glede proračuna, faktom veljala bode \$50, s punčiko pa \$24.99, torej polovico česar! Dvojčki stanje \$150, trojčki \$200.

Ze je samega Naj Jorka pričakujem več ordercov, kaj pa še iz vesta!! Pošiljal bom blago tudi po zraku po Cijo Di, a brez garažnje, če štoklja med potom naročeno blago spremeni ali zgubi. Orderen priložil bom 6 kosiarskih bebi batelov, 12 niperjev, 144 seti pins, 6 dajperjev in 3 figove koreninice.

Storklje bom pa futral s samimi ajodovimi žganec in medeno politico, da bodo bolj pridno svoj biznus opravljale. Torej gud luk, dragi mi Mike Cegare!

V Naju Jorku so dali ven nove paragrafece, da se ne sme več streljati zverine ali živali, zajevje, jerebice in kozlov. Žive se pa menda iste lahko lovi? Vprašam Vas. Mr. Editer: S čim boste pa sedaj pušljari ali rokomavharja prepodili, če Vas bo ponosi v betingrumu napadel? Figniti ga more, zato je tudi delovanje Jednote državno! Tako si pa misli večni predsednik, da je le on na svetu, drugega pa ni, da je on vse, čež glavno zborovanje, torej absolutist, in taka domišljija se kaj lahko veči v zgodovini v glavo.

Vsem temu pa je krivo, ker se ne menja glavni predsednik. Ako bi se glavni predsednik v osebi spremenil vsaj vsako drugo zborovanje (ako je sploh to dovoljeno po joljetskem pravu), bi bilo tudi delovanje Jednote državno! Tako si pa misli večni predsednik, da je le on na svetu, drugega pa ni, da je on vse, čež glavno zborovanje, torej absolutist, in taka domišljija se kaj lahko veči v zgodovini v glavo.

Po naši Maleriki zdajo vedno nove Izobraževalne Dome. To je bil raj. La tukaj v Naju Jorku ga še espelični živeti" se da raztegneti od enega tečaja do drugega. V obči smo pa vsi otroci, ki so vsega drugačna, nekaj bolj poseglj v borbo in se pri tej pokazali zelo ozkorščenega, dasi imata drugače blago sreco. Preveč ni okoli metati o izločenju, kdor ne živi po katoliški.

Gotovo ve vsak Slovenec in tej deželi, kateri se le količaj zanima za našo javnost, kako je odobar — ali bolje g. predsednik — sklenil zidati in tudi zidal Jednote dom, brez vsakega vprašanja za kredit in dovoljenja glavnega zborovanja ali odobravanja včasnega društva, pripadajočih v to Jednote. S tem dejanjem je odobar — bolje predsednik — dokazal, da mu niso nič mari tisoč članov, ampak on je gospodar in lahko storil kar hoče in razpolaga s premoženjem dobrodeline Jednote, kakor "on" hoče.

To ni bilo prav in stokrat in ti sočkrat ni prav! Ako je Jednote res nujno potreboval svoj dom, naj bi g. predsednik vprašal vse društvo in istega dal na glasovanje, da bi tudi zanj dobil večino. Naš narod je dober, rad dovoli, ako se ga kaj vpraša in mu dokaže potrebo; zelo pa je nasproten, ako se ga zančljivo prezira in na njegovem denarju želi volji uporabiti! Ni se temu čuditi, ima prav, saj so člani (narod) denar imeli takrat pero, ko ste ono pisali. Poznam Vas že precej let in v tem, da tudi v Vaših prsih tiči

makari, da je predsednik Jednote, da bi samooblasci s tisočaki razpolagal. Tu se je g. predsednik zelo urezel, ako vpošteva parlamentarno postopanje, in ako se zaveda, da je predsednik Jednote; ako si pa domisla, da je nje absolutni gospodar, je pa kaj drugega!

Dalje ni pravilno postopal g. predsednik Jednote, ker je njeni pravila naredil po svojem okusu. Nobeden delegat iz Pittsburgha, Pa., ne ve nič o sklepku, da bi moral biti delegat na glavno zborovanje. Jednote državljani! To je zopet glavni odbor — bolje gospodar predsednik — po svoji volji napravil. Tudi to ni prav! Zakaj nekaj vsljevati, kar ni bilo sklenjeno na glavnem zborovanju?

Kaj delati dvoje pravie članov, ki imajo vsi le jedne dolžnosti? Ako imajo, vsi člani enake dolžnosti, morajo tudi imeti jednak pravico, to je pravo društveno in ustavno življenje, nikakor pa ni trepti predpravic!

Nikakor ni prav naredil gospodar predsednik, da je letošnje zborovanje proti sklepu za drugega zborovanja sklical zborovanje v Joliet, namesto v South Chicagon. To je kruto prelomljene sklepa glavnega zborovanja in vsakdo se ima pokoriti sklepu najvišje instance, in to je gotovo glavno zborovanje.

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega pa je, ako se čuti g. predsednik gospodarja Jednote, češ, kaj mi pa morejo, tako mora biti, kakor jaz hočem!

Vse kaj drugega

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Obnovljena dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN A. GERM, Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOCIC, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 624.
Pomembni tajnik: MIHAEL MIRAVINEC, Omaha, Neb., 1234 So. 16th St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 106.
Kasnik: FRANK MEDOŠEK, So. Chicago, Ill., 9488 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 300 No. Chicago St.

NADZORNICI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 582.
MIHAEL KLOPUCHAR, Calumet, Mich., 115 - 7th St.
PETE S. H.H.R., Kansas City, Kan., 422 No. 4th St.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZIŠNIK, Burdine, Pa., Box 128.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOCHIEVAK, Pueblo, Colo., 1219 Eller Ave.

Jednotno gledalo je "GLAS NARODA", New York City, New York.
Vsi dopisi naj se pošljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika Jednotne.

—

POROČILO UMRILIH ČLANOV IN ČLANIC IN POŠKODEBE IN BOLEZNINI

Asesment št. 158. Za mesec septembra 1911

Umrl brat Luka Zimmerman, cert. št. 12270, član društva sv. Marija Zvezda št. 32 v Black Diamond, Wash., umrl dne 19. julija 1911, rojen leta 1876, vzrok smrti: pljučnica; zavarovan je bil za \$1000, k jednoti je pristopil 17. oktobra 1909.

Umrl brat Frank Jakšič, cert. št. 12012, član društva sv. Barbara št. 5 v Soudanu, rojen leta 1889, vzrok smrti: ustreljen v hanadu, zavarovan je bil za \$1000, k jednoti je pristopil dne 29. avgusta 1909.

Umrl brat Anton Levstik, cert. št. 5320 član društva sv. Jožefa št. 19 v Denbergo, rojen leta 1871, avgušta 1911, rojen leta 1873, vzrok smrti: umorjen v napadu, zavarovan je bil za \$1000, k jednoti je pristopil dne 29. avgusta 1909.

Bolni brat Paul Barbis, cert. št. 1225 član društva sv. Janeza Fr. Št. 82 v Sheboygan, Wisc., boleha za neozdravljivo boleznijo na želodcu, prejel podporo \$200 s prejemom kaže preneh biti član društva in jednotne in odpotuje v staro kraljevino.

Bolni brat Ivan Mikulič, cert. št. 1294 član društva sv. Jožefa št. 17 v Aldridge Mont. boleha na glijni bolezni, prejel podporo do dne 25. julija 1911 v znesku \$160.00, enkrat poprej je dobil in bil asem za \$20.00.

Bolni brat Andrej Perše, cert. št. 1128 član društva sv. Stefana, št. 55 v Bear Creek. Mont. je umorjen, njegova surrogata prejela je bolniščko podporo do 11. junija 1911 v znesku \$100.00. Nahaja se v državnem zavodu.

Bolni brat Anton Inthar, cert. št. 416 član društva sv. Srca Ježusa št. 2 v Ely, Minn., boleha, valje poškoden v rudniku, prejel podporo do dne 11. avgusta 1911 v znesku \$100.00 in je bolan.

Vkupno za smrtnino: \$3,500.00
Vkupno za bolniščko podporo: \$60.00

OPOMBA

ZA TAJNIKE IN ZASTOPNIKE:

Prispevke za certifikate po 25 centov za vsakega; bodem pripovedati k-ašesmentu vsekemu mesecu pod rubriko "za tiskovine". Zastopnike prosim, da se svotijo plačajo z ašesmentom vred. mesečno in ni treba podprtiti dolarja za certifikate in tiskovine. Vse denar spada blagajniku. Tudi ni umestno pošljati takih svot v poštnih znakih; najboljše je plačati skupaj z ašesmentom in potem gre vse na pravo mesto.

Zastopnik! Kador poslati denar, pošljite tudi triplikate, ker so vedeni nekatere tega ne store. Ako želite da vse denar skupaj, pošljite OBA triplikata in ne samega. To je vedeni nekatere vodstvo, zato ne posim.

Na krajem bodem razposlali nove prestopne liste in nove potne liste v obliku malih knjižic. Cene za te se naznamijo pozneje. Prosim vse tajnike, kadar prejmejo nove tiskovine, da to stare, aki jih še kaj imajo na rokah, popolnoma uničijo, da ne bude v tem zmanjšava.

PREMEMBE ČLANOV IN ČLANIC PRI SPODAJ NAVEĐENIM DRUŠTVIMA

Sv. Barbara št. 5 Soudan, Minn.
Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: Ant. Stefančič '89 - \$1000 - I
Vlad. Braje, '881 - \$1495 - \$1000 - III
Društvo steje 82 članov.

Sv. Marija Pomagaj št. 6 So. Lorain, O.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: John Frankovič '72 - \$1700 - \$1000 - V
Mat. Frankovič '88 - \$4940 - \$1000 - IV
Ivana Štebelj '88 - \$1765 - \$500 - V
Društvo steje 106 članov.

Sv. Jožef št. 12 Pittsburgh, Pa.
Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: Franc. Štebelj '887 - \$1496 - \$1000 - II
Društvo steje 70 članov.

Sv. Peter in Pavel št. 15. Pueblo, Colo.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Gašp. Frank '885 - \$654 - \$1000 - I
John Jančič '876 - \$471 - \$1000 - III
Mike Pogorelc '867 - \$1169 - \$1000 - V
Društvo steje 106 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: Frančka Bensel '887 - \$1497 - \$500 - III
Društvo steje 43 članic.

Sv. Jožef št. 23 San Francisco, Calif.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Ana Knez '891 - \$1498 - \$1000 - I
Premembra zavarovalnine: Mary Starčkov '73 - \$1128 - \$1000 iz \$500
Mary Starčkov '82 - \$899 - \$1000 - IV
Mary Lamph '89 - \$847 - \$1000 iz \$500
Društvo steje 43 članice.

Ime Jezusa št. 25 Eevelth, Minn.
Dne 31. avgusta 1911.

Zoperstaji: Geo. Bešek '882 - \$721 - \$1000 - V
Pet. Zahred '879 - \$1425 - \$1000 - IV
Ferd. Lah '874 - \$657 - \$1000 - IV
Franze Starke '884 - \$2922 - \$1000 - III
Marija Lah '877 - \$826 - \$500 - III
Društvo steje 154 članov in 43 članic.

Prestopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Brožek '887 - \$1496 - \$1000 - II
Društvo steje 49 članov.

Sv. Martin Št. 83 Superior, Wyo.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Raspratnik '69 - \$1049 - \$500 - V
Zontar, '878 - \$6678 - \$500 - III
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: Ivan Nemgar '874 - \$4489 - \$1000 - V
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Gradiček '887 - \$1216 - \$500 - I
Društvo steje 164, drugo 85 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: Ivan Nemgar '874 - \$4489 - \$1000 - V
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Raspratnik '69 - \$1049 - \$500 - V
Zontar, '878 - \$6678 - \$500 - III
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Raspratnik '69 - \$1049 - \$500 - V
Zontar, '878 - \$6678 - \$500 - III
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Raspratnik '69 - \$1049 - \$500 - V
Zontar, '878 - \$6678 - \$500 - III
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Raspratnik '69 - \$1049 - \$500 - V
Zontar, '878 - \$6678 - \$500 - III
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Raspratnik '69 - \$1049 - \$500 - V
Zontar, '878 - \$6678 - \$500 - III
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Raspratnik '69 - \$1049 - \$500 - V
Zontar, '878 - \$6678 - \$500 - III
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Raspratnik '69 - \$1049 - \$500 - V
Zontar, '878 - \$6678 - \$500 - III
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Raspratnik '69 - \$1049 - \$500 - V
Zontar, '878 - \$6678 - \$500 - III
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Raspratnik '69 - \$1049 - \$500 - V
Zontar, '878 - \$6678 - \$500 - III
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Raspratnik '69 - \$1049 - \$500 - V
Zontar, '878 - \$6678 - \$500 - III
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Raspratnik '69 - \$1049 - \$500 - V
Zontar, '878 - \$6678 - \$500 - III
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Raspratnik '69 - \$1049 - \$500 - V
Zontar, '878 - \$6678 - \$500 - III
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Raspratnik '69 - \$1049 - \$500 - V
Zontar, '878 - \$6678 - \$500 - III
Društvo steje 49 članov.

Dne 12. septembra 1911.

Pristopili: dr. sr. Alojzij Št. 19 v Lorain, Ohio.
Dne 31. avgusta 1911.

Pristopili: Geo. Raspratnik '69 - \$1049 - \$500 - V
Zontar, '878 - \$6678 - \$500 - III
Društvo steje 49 članov

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrli so v Ljubljani: Andrej Ozebek, občinski ubožec, 50 let. — Ana Malinovski, zasebnica, 51 let. — Josip Oevirk, posestnik, 75 let. — Janez Matjašič, pekovski pomočnik, 32 let. — Alojzij Avguštinčič, bivši krovcev, 33 let. — Terezija Rotar, zasebnica, 55 let. — Jurij Hutter, bivši mesar, 88 let. — Neža Skala, delavka, 57 let. — Frančiška Lavšček, usnjarjeva vdova, 70 let.

Ciganska vročekrnost. Že več let imajo sovraštvo ciganske družine Hudorovič, Brajevič in Novakovič. Kako pa so pravzaprav skupaj prišli 30. avgusta, to je prava uganjka. Dejstvo je, da so skupno prišli v Zaklance pri Horjulu, kjer so začeli prav po cigansko obdelavati. Zmerjali in kregali so se pa že tako, da je bila vsa vas pokonci. In ker so bili jenčički premalo ostri, so cigani šli po cepe, kole, polena in po sekire. Tudi noč so vihteli. Prav gotovo bi se ta ciganska svojat prav poteno stepla, če ne bi tega zaklanski možje preprečili. Vzeli so jim par sekir in cigane pognali ven iz vasi. Pred Huronovo hišo je udaril z nožem Hudorovič ml., ki mu je všel v Huronovo hišo, kjer je staknil malo sekiro in ž njo mahnil po svojem napadcu. Sreča v nesreči je bila, da ga je zadel in opazil samo malo po čelu. Vsled prevelike izgube krvi sta oba Novakoviča obležala — upati pa je, da okrevata. Značilno je pri vsem tem to, da je tudi tega prepriča kriva topot — zenska. Novakovičeva hči, za katero je snabil Hudorovič ml. Novakovič je pa ni hotel dati — odtod prepir in pobož — Hudorovič je pa vseeno odvedel "lepo". Novakovičeva s seboj, pravzaprav sta běžala, ker so jima — bili orožniki kmalu za petami. Oba ranjenca so spravili v ljubljansko deželno bolnico, cigani pa so jo ubrali drugi dan proti Vrzdencu.

STAJERSKO.

Gornja Radgona. Pri volitvah za okrajnega zastopa so v trški skupini znagali Nemci in nemškotarji. Izvoljen je dr. Kamnikar iz Radgona, nemški nacionalist in poleg njega tudi preuzitkar Matjašič. Proti volitvam v skupini iz veleposestva so vložili Slovenci zaradi nepostavnosti — priziv. Občine so zmagale dne 31. avgusta s 27 slovenskimi glasovi proti 16 nemškutarskim. Nemškutarske občine so nazadovale.

Javnost nemške šole pri Sv. Lenartu — razveljavljena. Kakor znano podelil je štajerski deželni šolski svet z odlokom z dne 28. novembra 1910, zaseben nemški šoli pri Sv. Lenartu po komaj polletnem obstanku pravico javnosti. Proti tej odločitvi vložil je krajni šolski svet ter osem visokih občin po svojem zastopniku g. dr. Miljanu Gorisku pritožbo na načnino ministrstvo, katero je pritožbi ugodilo ter razveljavilo gori navezeni odločki deželnega šolskega sveta. Vsled odločnega postopanja, katero so zavzele vse vložene občine izvzemši seve trške občine že v pripravljalnem postopanju, kakor v postopanju pri ministrstvu, posrečilo se je tokrat odvrniti napad nemškutarjev na slovenske župe.

KOROŠKO.

Nesreča na železnici. Železniški delavec, 28letni Tomaž Dorner iz Volsperka, je padel med premikanjem pri Velenju iz voza in prišel pod kolesa. Dobil je jaka težke poškodbe. Odpeljali so ga v celjsko bolnico, kjer je čez 2 dni umrl.

RAZNOTEROSTI.

Ruski roparji. Iz Peterburga poročajo, da se je pri trdnjavni Kerč ponoči izkrcala tolpa roparjev in napadla artiljerijski arzenal. Ker so straže strejale, so roparji odgovarjali z revolverji, vsed česar je bilo več vojakov ranijenih. Končno se je posrečilo vjeti 15 roparjev, medtem ko so ostali ušli v čolnih na odprt morje.

Rimske grobovi. Pri Vajsbergu v velikovški okolici so izkopal tri rimske grobove, v katerih so našli popolnoma ohranjene kostnake. Ti se odlikujejo po ne-navadno močnem okostju. Dra-geonosti v grobovih niso našli. Strokovnjaki trdijo, da so ti grobovi iz prvega stoletja po Kristusu.

Ropski napad. Posestnik J. Schildberger pri Granci je dvignil na posti 360 K. Predno se je napotil domov, ki je šel v gostilno Manhartovo v Granci. Tam se je sešel z nekim Fellnerjem, katere mu je med pogovorom tudi povedal, da je dvignil denar. Ko se je napotil Schildberger domov, sledil mu je skrivaj Fellner in ga v samoti napadel. Pobil ga je na tla,

Avstriji. Princesa Margareta je hči umrlega kronskega preten-denta don Carlosa, ki jo je zatajil, ker je bila ušla z bikoborom Sandenerosom v Buenos Aires in se tam z njim poročila. Kmalu je prišla princesa v hude stiske in je moral končno nastopati kot aristokrata. Njen mož se je udal pijači in usmrtil vlak, v katerem se vozila njegova žena.

Koleră v Evropi. Niti sto let nukdar je kolera znana tudi v Evropi. Od nekdaj je doma v Indiji: širi se in romati po svetu je začela šele leta 1847. Kitajska, Perzijska, azijska Rusija, so triple 20 let na tej epidemiji. Leta 1829/30 je stopila kolera privikrat na evropsko ozemlje, na Rusko-Poljskem, leta 1831. v Nemčiji. Ruska vlada je bila leta 1829. razpisala nagrado 75.000 frankov za najboljše zdravilo proti koleri. Leta 1832. je divjala kolera po Francoskem in Angleškem, od tam je bila prenesena v Ameriko. Zdravili so ljudi takrat proti koleri tako, da so jim puščali kri ter jin kuhali čaj; dajali so jim tudi o-pium.

PRIMORSKO.

Radi žaljenja cesarja so zaprli v Trstu tri mlade laške delavce iz Bari v Italiji.

Na 7 dni strogega zapora je bil v Gorici obsojen 17letni A. Gregorič iz Prvačine, ker je zlorabil svojo 11letno polstrost.

Obsojen ponarejalec vina. V Gorici je obsojen na globo 150 K. nekdi Tomaz Pecorari, ki je hotel prodati ponarejeno, zdravljivo škodljivo vino; pravočasno so ga še zasačili, da ni razpečal ponarejega vina.

Nesreča na železnici. Na južnem kolodvoru v Trstu je padel s stroja 40letni strojevodja Matija Margon. Pri padcu si je poškodoval desno oko, ki bo skoraj govoril obolelo. Margona so odpreljali v tržaško bolnišnico.

Nesreča v kamnolomu. 29letni Matej Brališ je delal v kamnolomu v Sesljanu. Med delom se je zrušilo najnji kamenje, ki mu je zlomilo desno nogo. Brališ so prepeljali v tržaško bolnišnico.

Minha eksplodirala. 30. avgusta sta hotela dvigniti kmeti Matej Allesio, star 20 let in Matija Trento, star 49 let, v bližini Umaga neko rušo zemlje. Napravila sta mino in vsulo notri smodnika. Mina pa se je prezgorjala razletila in oba kmeta težko ranila. Oba so prepeljali iz Umaga s parnikom v tržaško bolnišnico.

Roko je razneslo 26letnemu delavcu Petru Levpuščeku na okresti blizu Tolminu. Mina je bila položena v debelo kamenje. Zagagal je mino, misil pa, da se kamenje ne razpoči tako naglo: tāčas je že udarilo debelo kamenje v desno roko ter mu jo skoraj odneslo. Pripeljali so ga v goriško bolnišnico.

Tatvine. V Trstu so zaprli 25letnega uslužbenca casopisnega odpravnega urada Hirschfeld, ker je na sumu, da je ukral denar, v kateri je bio 270 krov in bankovec za 5 mark, Mussich tavin odločno zanika. — Plaćilne natakarje na parniku Semiramis, ki je vsidran pred Lloydovim arsenalom, je nekdo ukral 200 indijskih rupij, 2 funte šterlingov in več podrobnosti. Tatuv se niso izsledili.

RAZNOTEROSTI.

Ruski roparji. Iz Peterburga poročajo, da se je pri trdnjavni Kerč ponoči izkrcala tolpa roparjev in napadla artiljerijski arzenal. Ker so straže strejale, so roparji odgovarjali z revolverji, vsed česar je bilo več vojakov ranijenih. Končno se je posrečilo vjeti 15 roparjev, medtem ko so ostali ušli v čolnih na odprt morje.

Ljubljanska drama. V Norimberku je delavec Maks Kern zadržal svojo ljubimko, 34letno perico Marijo Birkmueller, s katero se je sprij. Po umoru je šel Kern v neko gostilno, kjer je na cincin način pripeovalo s svojem činu. Policije je morila zaprla ter ga je komaj obvarovala, da ni razjarena mnoga linčila.

Roman princess. Princeesa Margaret Bourbonska je nastopila potovanje iz Buenos Airesa v Evropo in se namerava nastaniti v

PREMISLJ. BOJAK!

Ali bi ne bilo dobro in koristno, če bi dobil nekaj pojma o angleščini, da se bo večen tuje v tej deželi? Mi ponujemo že četrto leto

ANGLEŠČINO in LEPOPISJE.

Pod gotovimi pogoji vam damo pouk v lepopisu zaston. Pišite po pojasnila, jih pošljemo brezplačno.

Slovenska korespondenčna šola,
6119 St. Clair Ave. (S. B. 10),
Cleveland, Ohio.

Avstriji. Princesa Margareta je hči umrlega kronskega preten-denta don Carlosa, ki jo je zatajil, ker je bila ušla z bikoborom Sandenerosom v Buenos Aires in se tam z njim poročila. Kmalu je prišla princesa v hude stiske in je moral končno nastopati kot aristokrata. Njen mož se je udal pijači in usmrtil vlak, v katerem se vozila njegova žena.

Koleră v Evropi. Niti sto let nukdar je kolera znana tudi v Evropi. Od nekdaj je doma v Indiji: širi se in romati po svetu je začela šele leta 1847. Kitajska, Perzijska, azijska Rusija, so triple 20 let na tej epidemiji. Leta 1829/30 je stopila kolera privikrat na evropsko ozemlje, na Rusko-Poljskem, leta 1831. v Nemčiji. Ruska vlada je bila leta 1829. razpisala nagrado 75.000 frankov za najboljše zdravilo proti koleri. Leta 1832. je divjala kolera po Francoskem in Angleškem, od tam je bila prenesena v Ameriko. Zdravili so ljudi takrat proti koleri tako, da so jim puščali kri ter jin kuhali čaj; dajali so jim tudi o-pium.

NAZNANILO.

Rojakom Slovencem v West Allis, Wis., in okolici naznamo, da je za tamošnjo okolico naš zastopnik

FRANK SKOK,

420 52nd Ave., West Allis, Wis., kateri je pooblaščen pobirati načrno in izdajati za to pravoveljavna potrdila.

Upravnštvo Glasa Naroda.

Radi žaljenja cesarja so zaprli v Trstu tri mlade laške delavce iz Bari v Italiji.

Na 7 dni strogega zapora je bil v Gorici obsojen 17letni A. Gregorič iz Prvačine, ker je zlorabil svojo 11letno polstrost.

Obsojen ponarejalec vina. V Gorici je obsojen na globo 150 K. nekdi Tomaz Pecorari, ki je hotel prodati ponarejeno, zdravljivo škodljivo vino; pravočasno so ga še zasačili, da ni razpečal ponarejega vina.

Nesreča na železnici. Na južnem kolodvoru v Trstu je padel s stroja 40letni strojevodja Matija Margon. Pri padcu si je poškodoval desno oko, ki bo skoraj govoril obolelo. Margona so odpreljali v tržaško bolnišnico.

Nesreča v kamnolomu. 29letni Matej Brališ je delal v kamnolomu v Sesljanu. Med delom se je zrušilo najnji kamenje, ki mu je zlomilo desno nogo. Brališ so prepeljali v tržaško bolnišnico.

Minha eksplodirala. 30. avgusta sta hotela dvigniti kmeti Matej Allesio, star 20 let in Matija Trento, star 49 let, v bližini Umaga neko rušo zemlje. Napravila sta mino in vsulo notri smodnika. Mina pa se je prezgorjala razletila in oba kmeta težko ranila. Oba so prepeljali iz Umaga s parnikom v tržaško bolnišnico.

Nesreča v kamnolomu. 29letni Matej Brališ je delal v kamnolomu v Sesljanu. Med delom se je zrušilo najnji kamenje, ki mu je zlomilo desno nogo. Brališ so prepeljali v tržaško bolnišnico.

Minha eksplodirala. 30. avgusta sta hotela dvigniti kmeti Matej Allesio, star 20 let in Matija Trento, star 49 let, v bližini Umaga neko rušo zemlje. Napravila sta mino in vsulo notri smodnika. Mina pa se je prezgorjala razletila in oba kmeta težko ranila. Oba so prepeljali iz Umaga s parnikom v tržaško bolnišnico.

Nesreča na železnici. Na južnem kolodvoru v Trstu je padel s stroja 40letni strojevodja Matija Margon. Pri padcu si je poškodoval desno oko, ki bo skoraj govoril obolelo. Margona so odpreljali v tržaško bolnišnico.

Nesreča v kamnolomu. 29letni Matej Brališ je delal v kamnolomu v Sesljanu. Med delom se je zrušilo najnji kamenje, ki mu je zlomilo desno nogo. Brališ so prepeljali v tržaško bolnišnico.

Minha eksplodirala. 30. avgusta sta hotela dvigniti kmeti Matej Allesio, star 20 let in Matija Trento, star 49 let, v bližini Umaga neko rušo zemlje. Napravila sta mino in vsulo notri smodnika. Mina pa se je prezgorjala razletila in oba kmeta težko ranila. Oba so prepeljali iz Umaga s parnikom v tržaško bolnišnico.

Nesreča na železnici. Na južnem kolodvoru v Trstu je padel s stroja 40letni strojevodja Matija Margon. Pri padcu si je poškodoval desno oko, ki bo skoraj govoril obolelo. Margona so odpreljali v tržaško bolnišnico.

Nesreča v kamnolomu. 29letni Matej Brališ je delal v kamnolomu v Sesljanu. Med delom se je zrušilo najnji kamenje, ki mu je zlomilo desno nogo. Brališ so prepeljali v tržaško bolnišnico.

Minha eksplodirala. 30. avgusta sta hotela dvigniti kmeti Matej Allesio, star 20 let in Matija Trento, star 49 let, v bližini Umaga neko rušo zemlje. Napravila sta mino in vsulo notri smodnika. Mina pa se je prezgorjala razletila in oba kmeta težko ranila. Oba so prepeljali iz Umaga s parnikom v tržaško bolnišnico.

Nesreča na železnici. Na južnem kolodvoru v Trstu je padel s stroja 40letni strojevodja Matija Margon. Pri padcu si je poškodoval desno oko, ki bo skoraj govoril obolelo. Margona so odpreljali v tržaško bolnišnico.

Nesreča v kamnolomu. 29letni Matej Brališ je delal v kamnolomu v Sesljanu. Med delom se je zrušilo najnji kamenje, ki mu je zlomilo desno nogo. Brališ so prepeljali v tržaško bolnišnico.

Minha eksplodirala. 30. avgusta sta hotela dvigniti kmeti Matej Allesio, star 20 let in Matija Trento, star 49 let, v bližini Umaga neko rušo zemlje. Napravila sta mino in vsulo notri smodnika. Mina pa se je prezgorjala razletila in oba kmeta težko ranila. Oba so prepeljali iz Umaga s parnikom v tržaško bolnišnico.

Nesreča na železnici. Na južnem kolodvoru v Trstu je padel s stroja 40letni strojevodja Matija Margon. Pri padcu si je poškodoval desno oko, ki bo skoraj govoril obolelo. Margona so odpreljali v tržaško bolnišnico.

Nesreča v kamnolomu. 29letni Matej Brališ je delal v kamnolomu v Sesljanu. Med delom se je zrušilo najnji kamenje, ki mu je zlomilo desno nogo. Brališ so prepeljali v tržaško bolnišnico.

Minha eksplodirala. 30. avgusta sta hotela dvigniti kmeti Matej Allesio, star 20 let in Matija Trento, star 49 let, v bližini Umaga neko rušo zemlje. Napravila sta mino in vsulo notri smodnika. Mina pa se je prezgorjala razletila in oba kmeta težko ranila. Oba so prepeljali iz Umaga s parnikom v tržaško bolnišnico.

Nesreča na železnici. Na južnem kolodvoru v Trstu je padel s stroja 40letni strojevodja Matija Margon. Pri padcu si je poškodoval desno oko, ki bo skoraj govoril obolelo. Margona so odpreljali v tržaško bolnišnico.

Nesreča v kamnolomu. 29letni Matej Brališ je delal v kamnolomu v Sesljanu. Med delom se je zrušilo najnji

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOR, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik in blagajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajnik: JOSIP SVOBODA, R. F. D. No. 122, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JAKOB KOČIJA, predsednik nadzornega odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIŠAR, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porotnega odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 224, Primer, Col.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 223, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNICKI:

S. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjens društva, odrešena njih uradniki, so učudno prošeni, pošljati denar na blagajnika in nikogar drugega, vse dopolega pa na glavnega tajnika.
V skladu da opazijo društvene tajnosti pri mesečnih poročilih, ali splošnjeno v poročilu glavnega tajnika kakršnokoličnost, naj to nemudoma našniamo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnjem popravi.

Društveno glosilo je "GLAS NARODA".

OLD SUREHAND.

Potni roman. Spisal Karol May. — Poslovenil za "Gl. Naroda"
B. P. Lakner.

TRETIJA KNJIGA.

(Dalje.)

gleda, karob bi kako važno sled izgubil, ne pa najdel. Ali ne menis tudi ti tako, Pitt Holbers, stari medved?"

"Hm!" je zamurral dolgin, ter se zavzel zame: "če misliš, da izgleda tvoj obraz pametnejše, kakor njegov, si praveata rogata žaba ki misli, da je sveta podoba!"

"Molč!" je zagrmel debelel nad njim. "Kaj razumeš ti o bogovi in o njihovih podobah?" Mene primerjati rogati žabi! To je razjaljenje veličanstva, za katero bi moral dobiti deset let stroge ječe!"

"Le molč sam!" je odvrnil Pitt Holbers. "Razjaljenja veličanstva nisem zakrivil jaz, ampak ti, ker si primerjal Old Shatterhandov obraz svojemu. Ne on, ampak ti izgleda takto, kakor bi izgubil sled, oziroma, kakor da ne bi še nikdar najdel katero. Res je steer, da si moj prijatelj, toda Old Shatterhand ne smie nikdo žaliti!"

Resno je misliš, ker drugače ne bi držal tako dolgega govora. Hvaležno sem ga pogledal, dasi me īamerdull ni razzalil, in rekel obrnen k Winnetou in Sahko Matotu:

"Najbrže se motim, toda prišel sem na misel, katere ne morem kar tako odgnati. Zdi se mi namreč, da vem, kaj pomenja skrivnostna beseda Tibo. Seveda samo v slučaju, ako si je Ozaga imena, katera je prej imenoval, tudi dobro zapomnil. Prvo se glasi Lo-te-Sahko Mato izgovarja prvo črko te besede napol kakor L in napol kakor R. Najbrže je menil 'Lothaire', besedo, ki je francosko ime."

"Da, da!" se je oglašil Ozaga. "Ravno tako je zveneo ime, kadar je izgovoril Raller."

"Dobro! Potem pomenja druga beseda E-ka-mo-te na vsak način francosko Escamotour ki pomenja glumača, namreč človeka, po katerega spremstvo izginjajo predmeti in se zopet prikažejo."

"Ut, ut, ut!" je vzkljukl Sahko Mato. "Sedaj slišim, da se naha Old Shatterhand na pravi sled!"

"Res!" sem vprašal oveseljen. "Ali je bil mogoče izginali belec tako neumen, da je zabaval Ozage s svojimi umetnjenji?"

"Da, to je storil. Vse, kar je hotel, je izginilo in zopet prišlo. Misliš smo, da je velik čarovnik, kakršnega še niso videli rdeči možje. Vsí možje in žene, vsi dečki in deklici so ga večkrat gledali s začudenjem, da celo s strahom."

"Dobro! Potem hočem spomniti glumarja Apačev na moža, ki je tudi njemu znani. Vem, da so v njegovi in moji navzočnosti večkrat govorili o zelo slovitom in potem naenkrat izginalom escamotourju, katerega spremstvo je bila naravnost nedosegljiva. Kakor se bode spominjal Winnetou, ga niso nikdar imenovali drugače, kakor Mr. Lothaire, the king of the conjurers".

"Ut!" je pritridal Apač. "O tem sem že večkrat slišal praviti, v fortih in ob taboriščih ognjih."

"Ali ve moj brat še, zakaj je moral izginiti ta mož?"

"Da. Ponarejen debar je izdajal, in ko so ga hoteli aretovati, je ustrelil dva redarja in enega je ranil."

"Ne samo to!" je posegel vmes Treskow. "Dasi ne poznam osebe, mi je zadeva vendar znana; v uradniških krogih so ga večkrat omenjali ker je bil zelo podučna oseba za policijo. Lothair se je namreč znal s tako spremnostjo odtegniti zasedovanju, da je moral njegov služaj služiti za poduk. Prišel je, ne vem več iz katere francoske kolonije, kjer se tudi ni smel več pokazati. Ce se ne motim, je bil Kreole iz Martinique, in nazadnje so ga videli v Bents fortu zgoraj ob Arkansusu."

"To se vjema; pa se bode kmalu še bolj;" sem priznal. "Lothaire je bilo le njegovo krstno ime. Saj se večkrat zgodi, da si izvolijo taki ljudje svoja krstna imena za umetniško ime. Povejte mi, Mr. Treskow, ali se ne morete spomniti na njegovo popolno ime?"

"Pisal se je — pisal se je — hm, kako že? Bilo je francosko ime, in če — ah, sedaj se spomnij! Pisal se je Lothaire Thibaut — grom in strela! Potem je Tibo, katerega ste prej, kakor sem sišel, tako dolgo iskal!"

"Da, imamo ga; prav gotovo! Taka je mož in vete je žena; Thibaut taka in Thibaut vete sta gospod in gospa Thibaut. Medicinemanova žena se je nazivala s popolnim imenom: Tibo vete elen. Kaj naj pomenja elen? Zdi se mi, da vem."

"Ali naj bi bilo to krstno ime Elen?"

"Najbrže, e ne zamenjuje medicinemanova žena v svoji blaznosti svoje osebe s kako drugo, ampak da je prava Thibaut vete Ellen, potem je krščena Indijanka iz rodu Moqui."

"Kakoj to?"

"Ker govorji o svojem vava, t. j. bratu Derricku; taka, vete in vava so pa besede, vzete iz jezika Moquizov. Thibaut taka je bil slovij glumar in je izginil pri Indijaneh, ker se med beleci ni smel več pokazati. Njemu, spremnemu glumarju, je bilo kaj lahko, da je postal pri Indijaneh medicinem, in da si je pridobil velik ugled."

"Toda barva, indijanska barva!"

"Pshaw! Za takega umetnika malenkost! Sedaj sem skoraj prepričan, da Tibo atak in Tibo veprišta mož in žena. Če pa sta moram vse trdit, da Apača ni sin obeh, vsaj no glumarjev sin, ki tudi ni postopal z njim kakor s sinom."

"Ta, ki je bil sedaj imenovan, je sledil našemu pogovoru z največjo pozornostjo. Razume se samoobsebi, da je bila zanj vsaka beseda načinejoče važnosti. V njegovem obrazu je bilo videti notranje razburjenje, ki se je polačalo. Da medicinememan ni bil njegov oče, da je le-ta zločinec, ga ni tako spretelelo, kakor da mu hočem uropati tudi mater; videl sem, da mi je hotel ugovarjati, toda z dobro-

voljnim pogledom sem ga napotil, da je molčal, potem sem zopet vprašal Sahko Matota:

"Prekinili smo glumarja Ozagov v njegovem pripovedovanju, in ga posimmo, da nadaljuje. Belce, ki se je imenoval Raller, z vami sklenjene pogodbe seveda ni držal?"

"Ne, goljuf je bil, kakor so vsi bledoličniki, izvzemši Old Shatterhanda in še nekoliko drugih. Vojniki Ozagov so pa držali svojo besedo. Odšli so v jame, kjer so imeli spravljenje kože in kožulce, ter jih prinesli v ležišče," je odgovoril Sahko Mato.

"Kje so se nahajali takrat?"

"Ob reki, katero imenujejo belci Arkansas."

"Tako! In ob Arkansusu so zadnjči videli Thibauta. To se lepo vjema. Ali je bilo mnogo kož?"

"Veliko, zelo veliko zavojev! Za en velik čoln."

"Kaj? Raller je imel čoln?"

"Pa še velikega. Napravili smo mu ga iz lesnih tramov in kož. Samo bobrovil kož je bilo za nad desetkrat deset zavojev, zavoje po deset doljarjev, nevstevši drugih kož, ki so bile vse skupaj še veliko več vredne."

"Torej toliko? Saj jih vendar ni mogel odpraviti daleč; kmalu jih je moral prodati. Kam pa je nameraval oditi z njimi?"

"V fort Mann."

"Ta se nahaja ob Arkansusu, kjer ga križa velika in zelo živahnina Cimarron cesta. Tam je velik promet, in vedno je dovolj kupcev, ki morejo plačati take svote vsak čas. Toda tam je bila tudi precej močna garnizija. Da se je sploh upal tja, je drznost brez primere. Zelo nepremišljivo je bilo od vas, da ste mu toliko zaupali. Zdi se mi pa, da ga niste pustili oditi brez spremstva?"

"Old Shatterhand je uganil. Ker pa je bil odpolane velikega, belega očeta, smo mu zaupali. Že zato smo mu morali verjeti, ker nas je sam pozval, naj ga spremljamo v fort Mann, kjer bi dobili plačilo."

"Koliko Ozagov je odšel z njim?"

"Šest mož; jaz sam sem bil zraven."

"Ali je imelo toliko oseb v čolnu prostora? Težko!"

"Dva moža je vzel v čoln, da sta mu pomagala veslati. Drugi štirje so morali na konjih slediti reki. Da jih pa ne bi prehitel hitro plavajoči čoln, je bilo potrebno, da so izbrali najboljše konje."

"Kako pametno in prebrisano! Prepričan sem namreč, da se je hotel polastiči tudi konj."

"Old Shatterhand je zadel tudi tu pravo. Bilo je v času, ko ima reka veliko vode; zato je prišel čoln en dan prej v fort, kakor mi ni konjih. Dospeli smo pozno zvečer, tako, da nismo več smeli notri. Raller nam je dal jesti in toliko ognjene vode, kolikor smo je hoteli. Pliš smo, dokler nismo zaspali. Ko smo se vzbudili, se je že v drugič znočilo. Raller je odšel; drugi belec z ženo in otrokom istotako; naši konji niso bili več, in tudi ne vojnikov, ki bi jih naj bili stražali. Ko smo povpraševali, smo izvedeli, da je prodal Raller že pred našim prihodom kože in da je dobel denar zanje. Ko je prišel spanec ognjene vode nad nas, je pustil odpreti zase in za belec z ženo in otrokom vrata, in potem ga ni nikdo več videl. Ker je bila zopet tema, nismo mogli poiskati njegovih sledov. Čakati smo morali do jutra."

(Dalej prihodnjek)

LISTNICA UREDNIŠTVA.

F. B., Pittsburgh, Pa. Dopisov brez podpisa ali načrte imena prihodčinom, kar smo na tem mestu že nesteklosti povredili.

Sicer pa Vaše sumnje in za v javnost, tudi če bi dopis podpisali.

Ali ste premisili, koliko bi lahko škodovali dotičniku, ko vendar ne morete trditi z govorito?

Kje je moj brat IGNACIJ ERJAVEC, po domače Goležov iz Zatenc na Dolenjskem? Tukaj v Združenjih državah biva že čez 12 let. Pred 8. leti je šel iz Middlebranch, Ohio, v Eveleth, Minn., in od takrat nisem nič več slišal o njem. Za njegov vlasnik bi rad zvezdel njegov brat: John Erjavec, Box 519, New Castle, Pa. (16-20-9)

Koliko tehtate?

Ce izgubljate na teži, je morda kriva pokvarjenia hranitev, katero provzroča bolan želodec in pičla prehava. Pomagajte svojemu želodecu s tem, da uživate

En dollar steklenica.
V lekarnah.

Severov želodčni grenčec.

Ali so vaši živci slabotni?

Nic tako hitro ne ugonobi možaka, kakor onemoglo, pokvarjeno živčevje. Ali ste razdražljivi? Zakaj bi zanemarjali tako resno stanje svojega zdravja! Poskusite in uživate

SEVEROV NERVOTON.

V zvezi s primerno hrano, duševnim počitkom, telesnim gibanjem, kopelmi in gnetenjem vam to zdravilo povrne trdno voljo, moč in jakost vašemu živčevju.

Cena en dollar.

Cene: 25c. in 50c.
V lekarnah.

Predno se poglobi!

Predno se navadni prehlad, lahni kašelj ali hripostav razvije v hudo pljučno bolez, zato zavarujte s prijetno in stanovito olajšbo, ki jo podeljujejo.

Severov balzam za pljuča.

Naš zdravniški oddelek daje svet v pismu zastonj.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

Avstro - Amerikanska črta

[preje bratje Cosulich]

Najpripravnja in najcenejsa parobrodna črta za Slovence in Hrvate

Novi parnik na dva vijaka 'Martha Washington'.

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so

TRSTA	-----	\$35.00
-------	-------	---------